

VEČERNI LIST

Cene po pošti:

za celo leto . R 8:—
za pol leta . R 4:—
za četrt leta . R 2:—
za 1 mesec . R 7:—
Za Ljubljano mesečno 7 R
Za inozemstvo mesečno R 12:—
Uredništvo in uprava:
Kopitarjeva ulica št. 6
Uredn. telefon štev. 50

Posamezna številka 60 vin.

NEODVISEN DNEVNIK

Posamezna številka 60 vin.

Zadnji dan.

Jutri je zgodovinski dan. Jutri se bo odločilo, komu bo slovensko ljudstvo zapalo svojo usodo, kdo bo branil v novi ustavi pravice slovenskega ljudstva. Jutri se bo odločilo, kakšen duh bo preveval našo bodočo ustavo, ki ne bo trajala le

eno ali dve leti, marveč ki bo merodajna za dolgo dobo.

Jutri se bo odločilo, ali bo zavladal pri nas centralizem, ali bo zavladala pri nas avtonomija Slovenije. Ti dve smeri si stojita nasproti.

Kdor je za avtonomijo, naj voli Ljudsko stranko.

Edino Ljudska stranka bo mogla in hotela priboriti slovenskemu ljudstvu široko avtonomijo. Naj si vsakdo premisli posledice, ki bi nastale, če bi centralistična JDS dobila besedo.

Uradniki naj premislijo, kaka usoda jih čaka, če zmagaja centralizem. Naj premislijo na usodo slovenskih častnikov, ki jih trumoma predstavljajo v Macedonijo. Centralizem pomeni

za uradnika — premeščenje v Macedonijo.

Obrtniki naj pomislijo, da pomeni zanje

centralizem gospodarsko smrt!

Naša industrija bo trpela, propadala, ker bo interes centralizma tak, kakoršen je bil interes avstrijskega centralizma, ki

je vso industrijo osredotočil v sredini države.

Slovensko delavstvo naj pomisli, da pomeni

avtonomija — kruh na domačih tleh,

kjer se bo delavsko ljudstvo lahko razvijalo, kjer bo cvetela industrija, kjer se bo

do delavske postave lahko ugodno in mirno reševale.

Centralizem pomeni pa brezposebnost,

kakor to čuti že danes velik del delavstva na svoji koži. Sedaj, ko vlada v Belgradu na svoji koži. Sedaj, ko vlada v Belgradu na svoji koži. Sedaj, ko vlada v Belgradu na svoji koži.

nevarnosti, da izgubi svoje delo. Kdor hoče iti s trebihom za kruhom, naj voli liberalno-kapitalistične centraliste!

Centralizem pomeni korupcijo.

Če bi zmagali liberalci s svojim centralizmom, bi se ugnezdila v našo upravo korupcija, ki je doslej doma še nismo bili

vajeni, ki pa jo že čutimo, da prihaja. Zato pa pomeni

avtonomija — kontrola ljudstva nad upravo.

Če bo slovensko ljudstvo imelo svojo avtonomijo, bo lahko doma mnogo lažje

izvrševalo kontrolo nad upravo ter odstranjevalo vse sledi korupcije.

Centralizem pomeni zmago bank, izvoznih in verižnikov.

To je jasno pokazala doba zadnjih dveh let. Kdor ni slep, mora to priznati in

uvideti.

Centralizem pomeni vlado kapitala.

Iz Belgrada nam bodo v centralistični državi še naprej vladali bankirji. Ljudstvo,

ki bi glasovalo za centralizem, bi bankirjem izreklo zahvalo, ker so ga odirali.

Avtonomija pomeni svobodo in demokracijo!

Naše ljudstvo hoče svobode, hoče svoje besede pri upravi države. Zato bo jutri po svoji ogromni večini glasovalo

za avtonomijo, bo glasovalo za Ljudsko stranko!

V boj za avtonomijo!

V boj za Ljudsko stranko!

Proč s centralističnimi demokrati,

ki so nam doslej kradli že doslej priznane pravice avtonomije!

Stranka bankirjev.

Dr. Žerjav, voditelj liberalcev, je vpisan v volivni imenik kot bančni uradnik. Dr. Žerjav pa ni bančni uradnik, marveč politik Jadranske banke.

Stranka JDS živi od bank.

Stranka JDS dela za banke.

Stranka JDS bo delala za banke.

Kandidati JDS so kandidati bankirjev, ki bodo delali za banke in proti ljudstvu.

Kdor hoče, da se banke maste na račun ljudstva še naprej, naj voli JDS.

Takemu ni pomoči.

Stranka verižnikov.

Bilo je v četrtek zvečer po shodu v Unionu, s katerega so narodni socialisti vrgli liberalce. Med »ven bacenjenimi« je bil tudi znani liberalce in občinski svetnik, ki je s svojo družbo sedel v gostilni in s cvičkom hladil jezo.

»Nam očitajo, da smo verižniki,« se oglasi občinski oče. »Tudi jaz sem verižil. In prav je tako. Če bi med vojsko in po vojski ne bil verižil, bi ne bil nič imel.

Sedaj pa imam, kakor imajo drugi, ki so bili pametni in so verižili.

Iz teh besedi jasno sledi, da so se prišasti in ugledni člani JDS pečali in se pečajo z verižništvom.

Jasno je, da taka stranka je in bo ščitala verižnike.

Jasno je, da pljuje v svojo skledo, kdor trpi pod verižniki in voli za stranko verižnikov.

Za politično moralo te stranke je značilno, da je zastopnik JDS g. Knez, ki je bil obsojen v zaporno kazen radi moke, še danes predsednik trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani.

Načelnik te stranke dr. Žerjav je še vedno poverjenik za pravosodje na Slovenskem.

Kdor hoče podpirati politične agromerurje in verižnike, naj voli JDS!

Za ljudsko ustavo.

Dr. Korošec predložil ustavni načrt.

Dr. Korošec je ministrskemu svetu predložil pismo svoje mnenje o ustroju bodoče ustave. Na podlagi tega mnenja, naj bi bile za vso državo enotno urejene nastopne zadeve:

1. Denar, državna posojila, monopoli, lastnina in uprava prometnih sredstev, ki so važna za celo državo (železnice, plovstvo, pošta, telegraf, telefon itd.).

2. Obče državljansko, zemljiško in strokovno pravo. Civilno-pravni izvršilni konkurzni red itd., ki se na vse to nanaša ter kazensko pravo kazenski pravni red.

3. Okvirna zakonodaja:

a) ki se nanaša na stanovsko pravne zadeve (kmetijsko, obrtno-industrijsko, trgovsko (samo stanovske določbe), uradniško, delavsko pravo ter odvetniški, notarski, zdravniški, inženerski zakon itd.);

b) glede razmerja države do Cerkve, prosvete, zdravstva, socialne politike;

c) glede organizacije uprave in sodstva.

4. Skupne finance.

Za kritje skupnih državnih stroškov je treba, da ima država poleg svojih dohodkov iz svojih resorov in podjetij (prevoznice železnice, pošte itd., carina, monopoli, pristojbine itd.) pravico uvesti enoten progresiven dohodninski davek.

Službeni jezik naj bi bil v celi kraljevini srbski ali hrvatski in slovenski.

Volivno pravico naj ima vsak državljan, moškega in ženskega spola, ki je dovršil 21. leto.

Kraljevina SHS naj bo razdeljena v avtonomne pokrajine, v kulturno in gospodarsko enotna ozemlja, ki se naj dele v okrožja in občine, katere so kakor pokrajine pravne osebe po javnem in privatnem značaju.

Pokrajine in okrožja so obenem samoupravne edinice in krajevne edinice za državno pravo, občine so samo samoupravne edinice.

Vsaka pokrajina, okrožje in občina ima svoj zbor (skupščino) oziroma svoj odbor. Pokrajinski in občinski zbor si izvoli sam svoje predsedstvo.

Grda liberalna laž o dr. Gosarju.

Kaj je resnica.

Poročali smo že o grdi laži, ki so jo liberalci spravili v javnost tik pred volitvami. Lažejo, da je bil dr. Gosar v preiskavi radi zločina proti državi, da je njegov mandat neveljaven itd.

Danes priobčuje dr. Gosar sam, ki je medtem vložil tožbo proti obrekovalcem, v »Slovenec« članek, v katerem poroča, kaka je resnica.

97. pešpolk, pri katerem je služil dr. Gosar, se je ob prevratu nahajal globoko notri v južni Rusiji. Moštvo polka je tedaj zahtevalo domov. Plut je kot komandant polka, za katerega se je postavil sam, spravil polk v Tiraspol na rumunsko mejo, češ da je on že vse ukrenil, da se polk vrne čez Rumunijo v domovino. Plut pa v resnici ni nič ukrenil. Zato je mnogo mož dezertiralo. In ti so prišli prej domov ko ostali.

Nato je moral polk v Odeso. Dr. Gosar piše:

»Prišli smo v Odeso, smo izvedeli, da na prevoz v domovino ni misliti, pač pa da moramo stopiti v francosko službo, da se je prej moštvo zatrjevalo, da ostanemo samo zato skupaj, da se lažje vrnemo v domovino in da si je srbski vojaški ataše v Jassy, poznejši vojni minister Hadžić častnikom ustno naročil, naj se polk ne da zva-biti nikamor v službo, češ da

smo že dovolj krvaveli ter je isto še s posebno brzopalko naročil srbskemu podpolkovniku Živkoviču, katerega je Plut pripeljal k polku in ki se je tudi resno trudil, spraviti moštvo domov.

Moštvo je bilo vsled zahteve, da mora v službo, razočarano ter ni hotelo o tem ničesar slišati.

Na posvetovanju moštva in oficirjev enega bataljona je Plut vojakom slikal nebesa, če gredo s Francozi. Obljubil je vsakemu 1000 rubljev na teden, častnikom pa, kolikor hočejo, če se gredo tepst za entento. Temu je dr. Gosar ugovarjal, narkar ga je Plut nahnulil v tistem surovem tonu, ki seva vsak dan iz »Domovine«. Moštvo je dalo prav dr. Gosarju in je izjavilo, da Plutu ne zaupa več.

Medtem so Pluta zaprli radi denarja. Polk pa je iskal v Odesi ladje, da ga prepele domov. Toda premoga ni bilo. Medtem so Petljurjevci zasedli Odeso. S temi se je moštvo samo pogodilo na ta način, da polk odda orožje, Ukrajinci pa spravijo polk domov. To so sprejeli tudi častniki, med katerimi, razun dr. Gosarja, tedaj ni bilo nobenega pristaša SLS. Polk se je odpeljal in o Božiču prišel domov.

Plut pa je poročal o tem pozneje vojnemu ministrstvu. Vojni minister je odstopil spise notranjemu ministru s pripombo, da »zadeva ne spada pred voja-

Ako zmagajo liberalni centralisti, bo slovenski jezik izginil iz uradov, iz šol in iz javnega življenja!

ško oblast, ker gre za bivši avstrijski in ne za srbski polk in da bi bil eventualno povod za preiskavo proti meni, ako so se ljudje porazgubili ter se niso vrnili domov. Na zahtevo ministrstva za notranje zadeve sem potem celo stvar pojasnil in notranje ministrstvo je zaključilo spis, da je popolnoma jasno, da mene ne zadene radi izgube polkovnega materijala nikaka krivda, pač pa da bi bilo uvesti preiskavo proti Plutu radi poverebe polkovnega denarja. S to rešitvijo je notranje ministrstvo spise vrnilo vojnemu ministrstvu, da to zasleduje Pluta.

Zame je bila na tej strani stvar končana. Toda Plut je napravil še drugo ovadbo na častniško aprobativno komisijo v Ljubljani. Tudi tej sem zadevo pojasnil in od takrat nisem bil več pozvan na odgovor.

Ker me je Plut okrog 15. januarja 1919 tudi javno napadel v »Slov. Narodu«, sem mu 18. januarja 1919 odgovoril med drugim, da je prikril okrog 60.000 K polkovnega denarja in s pozivom na dotičnega častnika, ki je hranil tozadevne zapisnike, naj jih v smislu sklepa častniškega zbora predloži vojaški oblasti, kar se je tudi zgodilo. Plut pa me je tožil radi razljudenja časti. Nastopil sem v celoti dokaz resnice ter navedel za svoje trditve priče, ki so moj zagovor v celem obsegu potrdile.

Ko je Plut videl, da je pravda zanj izgubljena, je napravil oktobra lanskega leta proti meni tretjo ovadbo na Dravsko divizijo, kjer trdi, da proces zavlačujem in da ne more tako dolgo čakati, zato naj vzame vojaška oblast zadevo v svoje roke. (V resnici so bile, razen ene, takrat že vse priče zaslišane.) Podal sem zopet prve dni decembra 1919 obširno poročilo, na podlagi katerega ni zahtevala Dravska divizija nobenih novih pojasnil. Plut je nato meseca aprila ali maja 1920 svojo tožbo proti meni umaknil ter plačal mojega zastopnika.

Prvotni spisi, ki jih je notranje ministrstvo odstopilo vojnemu ministrstvu z izjavo, da ni nobenega povoda za postopanje proti meni in s predlogom, da se uvede proti Plutu preiskava, so prišli pred

lukajšnje vojaško sodišče, ki je v zadevi proti Plutu zasliševalo priče, (tudi mene so kot pričo baje enkrat vabili, toda vabila nisem dobil) ter je končno, kolikor mi je znano, meseca oktobra t. l. spise odstopilo civilnemu državnemu pravdnistvu s predlogom, da postopa proti Plutu. Tispi so prišli na državno pravdnistvo dne 17. novembra t. l. od poverjenstva za pravosodje.

Proti meni se ni vršila pri vojaškem kazenskem sodišču nikdar nikaka preiskava in vojaško sodišče tudi ni odposlalo civilnemu državnemu pravdnistvu nobenega predloga za postopanje proti meni. To slednje mi je tudi potrdil preiskovalni sodnik, ki ima v rokah spis o zadevi proti Plutu.

Kako so se mogle na podlagi vsega tega, da si enahaja v ravno istih spisih poleg mojih poročil ne le rešitev notranjega ministrstva, da sem popolnoma brez krivde, marveč tudi ves dokazni material, ki sem ga zbral v svoji tiskovni pravdi s Plutom, s pritrilnimi izjavami vseh mojih prič, brez vsake nove ovadbe uvesti proti meni tik pred volitvami poizvedbe radi oddaje orožja? Jasno je, da je vse to ogromna liberalna volivna sleparija!

Dr. Gosar zaključuje: »Za sedaj izjavljam samo, da mi še na misel ne pride, skrivati se za amnestijski ukaz, marveč, da prostovoljno odstopim od kandidature oziroma poslanskega mandata, ako mi kdorkoli dokaže, da to moje poročilo le v eni bistvenih točkah ni resnično, ali da sem zares zagrešil kakršnikoli zločin nad domovino. Še imamo dovolj poštenih ljudi, da bodo zastopali naš narod v zbornicah, zato se rad umaknem, če mi dokažete krivdo. Trdim pa, da bi moralo veljati isto tudi za tiste, ki me blatijo.

Volivci, storite svojo dolžnost!

Stvar je jasna.

Liberalna lumparija — tako moramo nazivati to početje — je razkrinkana. Pošteni ljudje, ki vam je kaj na javnem poštenju, zdobite jutri to stranko laži in sleparstva!

Taka stranka, ki se poslužuje takega orožja, je sramota za ves slovenski narod!

Begunci!

Čitali smo v časopisih, slišali smo na shodih, kakšnih sredstev se poslužujejo zastopniki raznih strank, da bi zmagali v tem volivnem boju, ki je — hvalabogu — v zadnjih dneh. Zmerjajo se in psujejo, da je poštenega človeka sram. Odkriti moramo priznati, da se je v tem volivnem boju najodstojnejše obnašala SLS. Govorniki na volivnih shodih niso nikogar napadali, nikogar žalili, mirno in samozavestno so razvijali program SLS, ki hoče poslati v ustavotvorno skupščino nesebične, brezmadežne, resne in zrele moške, ki so voljni in hočejo, ne le z besedo ampak tudi v dejanju, pomagati uradniku, obrtniku, kmetu, delavcu, vsem stanovom, ter streti koristnoslovce, sebičneže: pijavke in izdajalce našega naroda.

Begunci! Pokažimo, da obsojamo bratomorni boj, da obsojamo hinavščino, brez značajnost, pobalinstvo in nesramnost, strnimo se po vzgledu naših trpečih bratov v zasadenem ozemlju, v eno samo stranko in oddajmo jutri svoje glasove za kandidate SLS.

V Ljubljani, dne 27. nov. 1920.

Primorski begunci.

(Sledi 42 podpisov.)

Liberalna korupcija.

Gospodarska komisija nam sporoča z ozirom na večerajšnji članek v »Slov. Narodu«, v katerem se napada kandidat SLS G. Ogrin, da računski uradnik G. Peternel ni v nobenem mesecu prejel nagrade na 20.000 kron, pač pa je pri eni sami reviziji in sicer na Jesenikah rešil za Gospodarsko komisijo okroglo 20.000 kron ali natančno 19.520 kron, ki bi bile drugače ostale v ro-

kah liberalnega učitelja — JDSarja, za kar je pa prejel le pripadojoče mu potne stroške in dijete. Na podoben način so seveda izmišljene in zlagane tudi vse druge trditve v »Slov. Narodu«, o čemer pa bo objavila Gospodarska komisija še obširnejše poročilo, ki pa bo raznim liberalnim veljakom zelo neljubo, za kar se naj pozneje zahvatijo izzivanju »Slov. Naroda«.

Slika liberalnega demokrata.

Domokrati, volite take ljudi!

Ob prevratu je bil 97. tržaški polk sevrno od Črnega morja, popolnoma osamljen. Pretila mu je lakota in nevarnost, da jih zajamejo boljševiki. Na čelu polka pa je stal Milan Plut, sedaj urednik »Jutra«, ki je na zvijačen način znal pridobiti trenutno zaupanje vojaštva ter priti tako začasno do poveljstva. Plutove sleparije ob tej priliki, ko je pretel našim slov. vojakom pogin, nam pa opisujejo vojaki, ki so bili tedaj pri 97. polku, tako-le:

Milan Plut je ponoči in podnevi govoril o Jugoslaviji in o njeni veličini. »Nesebično je treba zanjo delati in njej vse žrtvovati.« V žepu pa je nosil več kot 100.000 K, ki jih je prejel za polkovno blagajno od prodanega blaga. Glasom pobotnice z dne 7. novembra 1918 je prejel namreč za blagajno znesek 42.154 kron, glasom pobotnice z dne 7. avgusta 1918 za prodane ovce znesek 112.809 kron, glasom pobotnice z dne 8. novembra 1918 je prejel za deske,

ki jih je prodal ukrajinskim židom, 20.000 kron, torej skupaj 174.463 kron. Polk je hotel domov, ker so slovenski fantje dovolj krvaveli po celem svetu za tuje koristi. Ker se je bližala lakota, je bilo treba napeti vse sile, da se vrnejo na slovensko zemljo. Nadporočnika Pluta so poslali v Odeso, da napravi v Jugoslavijo pot. Z več kot 100.000 kron v žepu je zahteval še 1000 kron za pot, češ da nima več denarja. Ko se je vrnil iz Odesa, je moral zopet na pot: takrat v Jassy. In zopet je kričal, da rabi 500 kron za pot, ker nima nič denarja.

Proviantski nadporočnik pešpolka Prohaszka in računski častnik Petrič sta slutila, da skriva jugoslovanski patriot Plut večje vsote polkovnega denarja pri sebi. Plut pa je odločno izjavil, da nima nič polkovnega denarja. V blagajniških knjigah pa niso bile vpisane vsote, ki jih je Plut sprejel. Poročnika Jurin in Troha sta šla k patriotu Plutu v Odeso in ga našla

v kavarni Luisse. Plut pa je zopet izjavil, da nima polkovnega denarja. Ker je v polkovni blagajni primanjkovalo 160.000 kron, se je zdelo stvar poročnikoma tako sumljiva, da sta šla po druge častnike, da bodo priče preiskave. Vsi so se vrnili v kavarno Luisse in tu je Milan Plut potegnil nenadoma iz žepa zavitek in ga izročil poročniku Trohi ter izjavil: »Ta denar še imam, koliko je, ne vem.« Častniki so našli v zavitku 3500 rubljev. Preiskujoči častniki so nato pozvali Pluta, naj se ne gane iz Odesa, ker mu beg prav nič ne more koristiti.

Častniški zbor je o tem sestavil zapisnik. Drugi dan se je izrekel nad jugoslovanskim mučenikom Plutom zapor. Ta okolnost je imela na patriota Pluta čuden učinek. On, ki je štirikrat javno izjavil, da nima nič polkovnega denarja v rokah, je naenkrat izročil iz svojih rok znesek 50.000 kron in priznal, da je ta denar last polka. To se je zgodilo 9. decembra 1918 v Odesi. Naslednjega dne, to je 10. decembra je izdal polkovnik Živkovič sledeče rezervatno povelje: »Na podlagi zapisnika z dne 8. decembra 1918 odobravam, da se obdrži nadporočnik Milan Plut v zaporu pri polku. Častnike in moštvo pa obvezujem, da mu garantirajo osebno var-

nost. Kaj se naj zgodi nadalje, o tem bo odločeval častniški zbor, katerega sklicujem za danes na večer ob 5. uri popoldne v polkovni pisarni.«

Še isti dan popoldne so pripeljali nadporočnika Pluta iz zapore pred častniški zbor in pozvali, naj pojasni zadevo s polkovnim denarjem. Jecljaje je priznal, da je bil zadnje dni nervozen. Imel je pri sebi tudi lastni denar in se bal, da bi mu tega ne verjeli.

Na podlagi tega zagovora je častniški zbor sklenil, da je treba Pluta obdržati še nadalje v zaporu in stvar naprej raziskovati.

Toda Plut je pobegnil iz zapore in pribežal v Slovenijo. Tukaj je postal Milan Plut urednik demokratskega lista »Domovina« in danes sedi mesto v zaporu v uredništvu Žerjavovega lista »Jutro«.

Slika človeka, ki gromadi v »Jutru« in »Domovini« laž za lažjo proti SLS in njenemu kandidatu dr. Gosarju, je popolna.

In taki ljudje kradejo čast poštenim ljudem, ki delajo nesebično za slovensko ljudstvo.

Kdor je kradel in defraudiral, naj voli JDS!

Kakšne laži še?

Demokratski listi si izmišljujejo o naših kandidatih vedno nove laži. Stavili bi, da bodo jutri celo poročali, da so dr. Gosarja uklenili v verige, da ga peljejo na vislice ali da je že pokopan za Sv. Krištofom.

Somišljeniki! Skrinjica SLS v Ljubljani je na drugem mestu. Vrzite kroglico v drugo skrinjico!

Volivci!

Somišljeniki SLS v Ljubljani.

V nedeljo dne 28. novembra volite vsi Slovensko Ljudsko Stranko. Omahljivce pripeljite s seboj!

Predno boste volili, pridite v volivno pisarno naše stranke Vašega okraja!

Naše volivne pisarne bodo poslovale v nedeljo 28. novembra 1920:

Volišče Mestni dom: v Krekovi prosveti v Alojzijevišču, Poljanska c.

Volišče I. in II. v šentjakobski šoli: šentjakobska Prosveta, Florjanska ulica.

Volišče na deški šoli na Cojzovi cesti: v hiši g. Mejača, Krakovska ulica 5.

Volišči v obrtni šoli in v državni realni: v kleti prvega ljubljanskega delavskega konzumnega društva, Kongresni trg 2.

Volišče v prvi državni gimnaziji: V prodajalni Jugoslovanske bukvarne na Gosposvetki cesti št. 10.

Volišče na sodišču: Pražakova ul. 3.

Volišče na državnem učiteljsku: Rokodelski dom.

Volišče na šoli na Ledini: Rokodelski dom.

Volišče na vojaškem strelišču na Dolenjski cesti: V hiši g. Lovro Kolnika na Dolenjski cesti 17.

Volišče v ubožnici na Japljevi cesti: V hiši g. Antona Kluna, Mohoričeva ulica 13.

Volišče v Sp. Šiški: prostori šišenske »Prosvete«, Reininghaus.

Tajništvo bo poslovalo v Jugoslovanski tiskarni II. nadstropje od 1/2 ure jutraj do 7. ure zvečer.

Volivci SLS v Ljubljani!

Volivno kroglico izpusite v drugo skrinjico! Pazite, da se ne boste zmotili!

Vsi na plan, da bomo tudi v Ljubljani sijajno zmagali!

Slovenska Ljudska Stranka.

Ljubljanske novice.

Ij Shod somišljenikov SLS za šentpeterski okraj se vrši danes zvečer ob pol osmi uri v prostorih Prosvetnega društva. Udeležite se tega shoda v obilnem številu, da se zgovorimo o vseh podrobnostih za volitev.

Ij Jutri zvečer vsi v Ljudski dom k prireditvi šentpeterskega prosvetnega društva. Na programu je: Medvedova deklamacija: Na materinem grobu in narodna igra »Stari in mladi«. Tam se bo tudi izvedel izid volitev. Predprodaja vstopnic v nedeljo v šentpeterski prosveti. Večerna blagajna se odpre ob 6. uri zvečer.

Ij Nesreča s samokresom. Včeraj zju-

traj je v delavnici elektr. cest. železnice s samokresom po nesreči obstrelil F. P. nekega M. L. Na srečo je poškodba lahka in se nahaja L. v bolnici.

Ljubljanskim hišnim posestnikom!

Čudimo se, da se je dičnemu predsedniku našega stanovskega društva g. Ivanu Frelihu tako mudilo z izjavo v današnjem »Jutru«, da društvo ni v nobeni zvezi s tozadevnim oklicem hišnih posestnikov, ki očita liberalni stranki laž in farbarijo. Že dalje časa opazujemo, da plove naš starosta po dolgem kolebanju v varen pristan JDS, kjer upa dobiti čim dobičkanosnejše zatočišče. Ni mu bilo dovolj, da ga je JDS v smrtni uri sprejela v svoje načelstvo, hoteli je celo po naših hrbitih priti celo za kandidata te vnete zagovornice milijonskih, bankirskih in verižniških interesov. In kdo je ta naš dični predsednik, ki se tako vneto poteguje za JDS? Oni mož, ki je stal vedno v uredništvu »Slovenca« pri ranjem štetju ter mu jokaje zatrijeval, da je zvest pristaša SLS — šlo mu je namreč za stanovanje v deželni bolnišnici — oni mož, ki je na javnih prostorih prebiral »Slovenca«, da bi ga videli pristaši SLS — bil je namreč v službi bivšega deželnega odbora — oni mož, katerega smo slišali še leta 1919, vpiti proti dr. Tavčarju kot veliki lenobi, ki nima smisla za napredek Ljubljane, vsled česar so ga tedaj napadli liberalni listi kot abderita, nemoralnega človeka. Njegovi nastopi na občnih zbiorih proti dr. Tavčarju in njegovemu najemnemu uradu so nam v živem spominu.

Povemo temu gospodu na uho, da so nam znana pota v Belgrad, kamor se je vozil ne radi naših koristi, temveč v zavesti milijonarjev, da jih reši Gosarjevih klešč. Ne pozabimo tudi, da je to oni mož, ki je na zadnjem občnem zboru zagovarjal verižnike, ki so pršli do hiš, katere smo sezidali z lastnim štedenjem, katere smo bili primorani prodati spekulantom. Njegov delovanje v stanovanjskem uradu je znano celi Ljubljani, šepeče se o marsičem, vsega sicer ne moremo verjeti. Kupčije s hišami in provizije mu donosajo lepe novce, če je to primerno, naj sodijo hišni posestniki.

Vprašamo ga javno, zakaj kot član načelstva liberalne stranke ni storil ničesar, da bi načelnik te stranke dr. Kukovec kot minister za socialno skrb izdal pravilnejšo stanovaško naredbo, če je ta stranka res zagovornica hišnih interesov, kakor se sedaj pred volitvami hlina. Pol leta je že Kukovec v vladi v Belgradu in dr. Ravničar v Ljubljani, in kaj sta storila za nas hišne posestnike?

G. predsednik, predno ste podali »Jutru« izjavo, bi raje ovrgli ona dejstva, ki jih navaja nas oklic, tako vam pa po pravici očitamo, da ste se prodali JDS. Nerazumljivo nam je, zakaj odrekate nam hišnim posestnikom pravico, da bi odkrito ne povedali javnosti, da se ne damo varati s frazami liberalnih močotcev, ki imajo smisel za nas le pred volitvami.

Vprašamo končno odbor društva hišnih posestnikov, v koliko je sodeloval pri tej akciji za fašitno liberalno stranko. Zaupamo v resnost odbora, da ne bo dopustil, da bi stanovsko društvo delalo politiko.

Spoštovanemu predsedniku kličemo: Na delo za hišne posestnike, interese ad-vokatov pa prepustite njim samim!

Volilni odbor

Ljubljanski hišnih posestnikov.

Odgovorni urednik Jože Rutar.

Izdajatelj konzorcij »Večernega lista«.

Tiska »Jugoslovanska tiskarna« v Ljubljani.